

"תמונת אדם בשחור לבן"

פרס ראשון, פרס שני, ציון לשבח, תערוכה בצבע, תמונות בשחור לבן, נופים, אנשים, בארץ - מעבר לים - הכל תועד. הכל צולם בידי ובעינו החדה של אליהו כהן.

הוא בעצם ראה הכל פעמיים - פעם כשהוא ראה ופעם שניה כשצילם. חשבתם על זה? שלכל חויה שעבר אליהו היתה הכפלה? חשבתם על זה? שכל דבר מחוץ למסגרת נכנס למסגרת תמונה - אצל אליהו.

הוא צעד וטייל, נהנה, הסתכל, הוא האזין לתקליטים - מוצרט, בטהובן ואלבינוני, היו זמן להרהורים.

הוא אהב לצחוק, אהב צעירים, אהב עוגת גבינה, אהב לראות אנשים ששרים - ולמצוא מה יש להם בעיניים כשהם עוברים חויה - הוא טיפס על סולם וצילם קן לציפור ונחל גועש, הוא עלה על כסא וצילם פריחה של אמריליס וזוג יונים. הוא ישב על הדשא ותפס תמונה של נערה יפה וגוף חטוב.

הוא צילם מקהלות, הצגות, מסכתות, פגישות ופרידות - הוא ראה הכל פעמיים - פעם בצבע ופעם תמונה בשחור לבן.

הוא נסע לראות צילומי סרט ובדרכו הביתה - ליד שער הקיבוץ בפתח הבית שכה אהב - כשל. נפל. נפטר - בשחור, והלבן, והצבע - נשארים תמיד בטבע ואתה - תמיד - זכור לטוב - נשאר, מתועד - במסגרת - בתמונת אדם שחור לבן.

יהי זכרך לעד.

ולך צילה -

תני לדמעות לשטוף ת'פנים, לתת חמצן לנשימה וכח לנשמה - עם כל שהיה ולא ישוב להיות כמו אז. קחי את המשפחה קרוב לליבך

שרה ל'ה שרון.